

sborové LISTY

6/20

ZPRAVODAJ
SBORU CÍRKVE BRATRSKÉ
V PRAZE 5

ČERVNOVÉ OHLÉDNUTÍ

Otevíráme červnové číslo Sborových listů. Jaro je v plném proudu, léto je se svými radovánkami před námi a polovina roku zase skoro za námi. Tu první polovinu už tedy můžeme pomalu začít hodnotit.

Přírodu trápí stále větší sucho. Chybí hlavně sníh, který zajišťuje spodní vodu. V květnu sice dost přšelo, ale pro dlouhodobější zmírnění sucha je to pořád málo. Uvidíme, s čím přijde Medard.

V březnu i k nám vtrhl nezvaný koronavirus, který vyburcoval české občany k velké solidaritě. Nemalé starosti mají ti, kteří kvůli karanténě museli zůstat ze svého zaměstnání doma. Tyto starosti se často týkají i nás, křesťanů. V listu Římanům čteme: „*Ale v tom všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval.*“ (Ř 8,37). Jak jsme prožili tu první polovinu roku 2020? A jaký byl náš duchovní život? Vítězili jsme, nebo prohrávali? Řešili jsme svoje problémy s Pánem Bohem na modlitbě, nebo chaoticky sami?

V květnu jsme si připomněli jedno velké vítězství. Od konce druhé světové války uběhlo 75 let. Už jen ze vzpomínek té nejstarší generace se dozvídáme, jaká to byla hrozná doba, když si nikdo nebyl jistý svým životem, kdy nad hlavami létala nepřátelská letadla a vybuchovaly bomby. To boj s koronavirem je aspoň bez střelení a bombardování. A tak budme vděční, že na své vítězné, nebo zpackané životy nejsme sami a s odvahou vykročíme na další cestu života. Vždyť: „*Věrný je Bůh, který nás povolal do společenství se svým Synem, naším Pánem Ježíšem Kristem.*“ (1. Kor. 1,9).

Támar Kočnarová

ČERVNOVÁ KÁZÁNÍ

Jak se stáváme Ježíšovými následovníky

Být křesťanem znamená pro lidi leccos – pro někoho to znamená především chodit v neděli do kostela, pro jiného to znamená především pomáhat potřebným. Jak se vlastně stáváme Ježíšovými učedníky?

Jedna z biblických odpovědí na tuto zásadní otázku je příběh Ježíšových následovníků. V nedělních kázáních budeme společně sledovat příběh Ježíšových učedníků a přemýšlet, jak je tomu dneska s námi.

Zvu všechny, abychom před Bohem otevřeli své srdce – ať On nás svým slovem učí! Jeho slovo je jako skalpel i jako maminčin klín. U něho nalézáme upokojení našeho neklidu. Když on řízne, je to proto, aby zhojil.

Otevřeme před Bohem svá srdce také v tom, kým jako křesťané jsme. To ovšem znamená odložit naše zažitě reakce a odpovědi: „Jsem pokřtěný... Obrátil jsem se, když mi bylo tolik a tolik... Jsem členem CB, chodím pravidelně do sboru, žiji spořádaný život.“ To jsou naše odpovědi, ke kterým jsme dospěli, v kterých jsme našli bezpečí. Bůh však pro nás má připraveno něco mnohem lepšího – být v živém vztahu s Ním. Naši osobu definuje, s čím On do našeho života přichází. Jsme mu zcela vydáni – a před Ním nemáme, čím se hájit. Naši obhajobou je to, jak Ježíš s námi nakládá.

Od začátku června budeme v kázáních číst příběhy, v kterých je vidět, jak se z Ježíšových fanoušků stávají jeho následovníci. Kolik asi najdeme podobností mezi našimi příběhy a příběhy v Bibli? Co nového má pro nás Bůh připravené v příštích měsících? Naslouchejme společně svědectví Bible.

Jan Valeš

TRADIČNÍ PŘEDPRÁZDNINOVÝ VÝLET III. GENERACE BUDE

Jsem velmi ráda, že mohu ohlásit, že i letos nakonec výlet připravujeme, a to dle oblíbeného scénáře.

V neděli 28. června společně poobědváme a následně vyrazíme autobusem na zámek. Zatím se jeví jako velmi vhodné místo k návštěvě

vodní zámek Blatná. Je to soukromý zámek rodiny Hildprandtů, kteří jej vlastní od roku 1798. Specifikem je krásný anglický park (42 ha) se stádem daňků. Zámek je od Prahy vzdálen více než hodinu, ale projíždět budeme zajímavou krajinou, takže se cestou určitě nebudeme nudit.

Žijeme v nejisté době, další informace budou proto upřesňovány průběžně. Jsem však optimistická a věřím, že se nám vše podaří dobře nachystat. Více než jindy tedy prosím o **sledování aktuálních informací**, které rozesílá bratr kazatel Valeš, popř. věnujte pozornost **nástěnce ve sborovém domě**.

Budu velmi ráda, pokud na výlet pojedete. Svoji účast, prosím, předem nahlaste bratru Valešovi, k dispozici je i zápisový arch na webu či na nástěnce ve sboru.

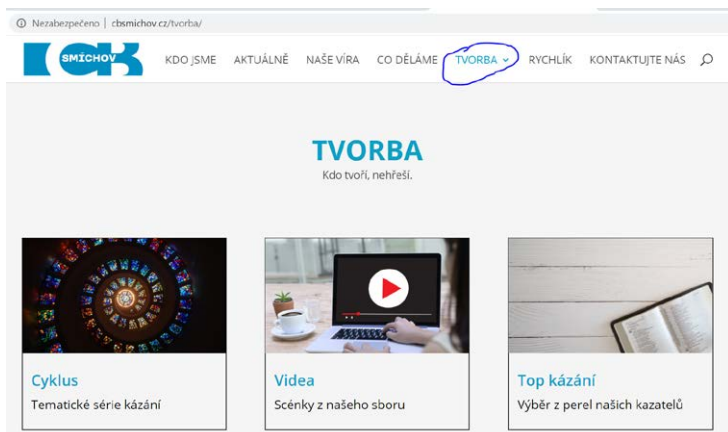
Těším se na společně hezky strávený čas.

Jana Zelinková

NAŠE INTERNETOVÉ STRÁNKY MAJÍ KONEČNĚ SVOU PERLU

Tak jako já i vy jistě brouzdáte každý den našimi smíchovskými webovými stránkami v naději, že tam objevíte nějakou zatím neobjevenou perlu obrovské duchovní hodnoty. A... je tam! V minulých dnech se zrodila **záložka TVORBA** v hlavní liště, případně jako sedmá dlaždice pod záložkou CO DĚLÁME.

Vládní karanténa byla pro každého z nás výzvou, pro někoho snazší, pro někoho náročnější. To samozřejmě platí i pro církev. Někteří z nás kvůli karanténě měli více času na věci, které v běžném církevním provozu nestíháme, třeba dokončit webové stránky, zpracovat archiv kázání, sestříhat videozáznamy pěveckých vystoupení nebo třeba vytvořit něco nového. Během několika týdnů se podařilo dát dohromady už slušnou hromádku věcí, které, jak doufáme, vás mohou potěšit či povzbudit. Doufám, že tato zatím malá hromádka bude narůstat a na našem webu najdete více a více obsahu, který budete moci sdílet se svými blízkými a známými. V případě obsahových připomínek se můžete obrátit na mě, technicky vám více poví Ruslan.

Děkuji všem spolupracovníkům a za redakci webu přeji příjemné brouzdání!

Libor Duchek

BEROUN V DOBĚ KORONAVIROVÉ

Život berounské stanice je i nyní stále ještě hodně pod povrchem. Mnohá setkání probíhají online: například staršovstvo se schází skoro každý týden na Skypu. Někde jsme si na tento způsob „scházení“ už i zvykli a vyhovuje nám to, jinde je to spíš problém. Přesto jsme vděční, že už můžeme pořádat „kamenné“ bohoslužby, i když na ně lidé zatím chodí jen v menších počtech. Naposledy nás bylo jen asi dvacet. Těšíme se a vyhlížíme rozproudění života, nový začátek a nadechnutí.

David Kašper

HOMEČEK V BEROUNĚ

Máme radost, že nově zakoupený domeček již slouží nájemníkům, a že jsme všechny nezbytné úpravy pro bydlení zvládli více méně svépomocí. Obě bytové jednotky jsou pronajaté. V patře bydlí jedna mladá rodina, která čeká, až se dokončí rekonstrukce jejich bytu v Praze a v přízemí bydlí spolu tři kamarádky, bývalé spolužačky. Jedna z nich, Anežka K., dokonce v berounské stanici vyrůstala. Děkujeme všem za pomoc i modlitby!

David Kašper

SEZNAMTE SE, LUDMILA MASOPUSTOVÁ

Žádat dlouholetou členku sboru, aby o sobě napsala pár řádků, je komplikované. Často mi bývá opáčeno, že ji všichni znají, a že vše již bylo řečeno. Současná doba má ale svá pozitiva. Máme trošku více času a přes telefon se dá leccos vyřídit. Takto vznikl i tento medailonek.

Rodiče Ludmily Masopustové se seznámili v mládeži na Kladně. Jak už to bývá, při doprovázení se přes les ke statku rodičů maminky do nedaleké vesnice (zde se konávala i nedělní odpolední shromáždění), si tatínek maminku vyhlédl a bylo. Když našel zaměstnání v Praze, oženil se s ní.

Že rodina Ludmily Masopustové navštěvovala původně pražský žižkovský sbor Jednoty českobratrské (původní název CB), to vědí už jen pamětníci. Tam vyrůstala pod vlivem tehdy začínajícího kazatele Bohuslava Beneše a naléhavých výzev kazatele Františka Urbánka. Schůzky dorostu a mládeže zprostředkovávalo vyučování náboženství pod vedením studenta teologie Bohuslava Kočnara, budoucího kazatele a otce hudebníků skupiny Samaří.

V případě přesídlení do smíchovského sboru šlo o praktické řešení situace v době náletů na Prahu, kdy bylo dojíždění na mládež a vracení se večer domů pro mladou dívku z Braníku nejen časově náročné, ale i nebezpečné. Na Smíchově se setkávání mladých konalo v rámci vyučování

náboženství, které vedl absolvent teologie Alexandr Havránek. Tam se také Ludmila seznámila se svým manželem, který při studiu v Praze docházel do mládeže právě na Smíchově. Její tchán sloužil jako laický kazatel v Hořovicích, stanici berounského sboru a měl celkem pět dětí. Ludmilin manžel zemřel ve 37 letech.

Ludmila byla vždy velmi podnikavá. Po studiu reálného gymnázia, kdy současně absolvovala na konzervatoři státnice z klavíru, chtěla pokračovat ve studiu hudební výchovy. Vzhledem k tehdejšímu politickým poměrům však nakonec vystudovala učitelství na druhém stupni ZŠ, obor ruština a hudební výchova. Následně vystudovala samostatnou hudební výchovu na Filosofické fakultě a následně ještě filologii. Dohromady má tedy diplomy tři. Je dvakrát promováný pedagog a filolog. Univerzita Karlova následně udělila absolventům titul Magistr.

Celý život učila. Nejdříve na ZŠ, pak 24 let na gymnáziu. Nové poměry po roce 1989 pro ni byly výzvou. Zužitkovala zkušenosti s výjezdy studentů do zahraničí a založila svou vlastní cestovní kancelář.

Pokud vzpomíná na uplynulé roky, zmiňuje mnohé příhody, kdy si uvědomovala, že se věci nedějí samy sebou, že v nich prožívala Boží vedení. Dnes má kolem sebe nejen sborovou rodinu, ale i tu vlastní. Dvě děti, čtyři vnoučata a pravnouče (3 $\frac{3}{4}$ r.) Davidka, který je „velký sportovec“.

Když jsem se jí ptala na oblíbenou pasáž z Písma, odpověděla mi bez váhání, že se díky probíhajícím biblickým hodinám utvrzuje v tom, že je jí obzvlášť blízká kniha Jakubova. Je to prý důsledek každoročního pobytu na Biblických kurzech mládeže na Valašsku v letech 1947–51 a biblických výkladů kazatele Jana Urbana. Co se týče koníčků, je Ludmila nadšená zahradnice. „Celoživotně vařím z povinnosti, ale ráda čtu, to ano.“

Na závěr mi, teto, dovol, abych Ti poděkovala za to, že ses nakonec nechala přemluvit. Budeš tak vzorovým příkladem pro další, kteří budou vyzváni.

Jana Zelinková

VZPOMÍNÁME: JARKA DOLEJŠOVÁ UŽ JE DOMA

V druhé polovině dubna zemřela členka našeho sboru Jarka Dolejšová. Její pozemská životní pouť skončila 18. 4. 2020. Na Smíchově jsme také měli možnost se s ní rozloučit a zavzpomínat.

Světlo světa spatřila 26. října 1933 v rodině kožešníka na Královských Vinohradech. Tatínek byl formální katolík, ale s maminkou, která byla evangelička chodila do ČCE v Korunní ulici, kde také byla pokřtěna a konfirmována. Tím ale její duchovní život na dlouhá léta skončil. Tatínek po ztrátě živnosti v únoru 1948 pracoval dlouhá léta jako dělník na stavbě silnic a maminka byla sekretářkou v jedné pražské advokátní kanceláři. Rodiče se ale krátce po narození o 16 let mladší dcery Blanky rozvedli. Jarka, jako

dcera živnostníka – třídního nepřítele, byla nucena opustit gymnázium a z nouze se vyučila prodavačkou. Ale obchod ji nepřitahoval, a proto následně absolvovala kurz zdravotní ošetřovatelky. Poté nějaký čas pracovala v nemocnici a později jako zdravotnice v Jáchymovských dolech. Tato práce ji naplňovala, ale po dvou letech se vrátila do Prahy, kde se v roce 1956 provdala za svoji studentskou lásku. Přijala místo účetní v holešovických jatkách na dalších 15 let, a začala dálkově studovat ekonomii. O rok později se narodil její jediný syn Petr. Manželství skončilo po sedmi letech rozvodem. Důvodem byla manželova záliba v alkoholu.

V roce 1972 se Jarka znovu provdala za svého o 18 let staršího šéfa z Holešovic. S ním prožila šťastných 9 let až do jeho předčasné smrti na rakovinu.

Po větší část svého života Jarka o Pána Boha nejevila zájem. K určitému zlomu došlo po roce 1999, kdy se ke Kristu obrátil její, tehdy už dvačtyřicetiletý syn Petr a následně i jeho žena Lenka. Jarka začala navštěvovat biblické skupinky v jejich domácnosti a některá církevní shromáždění v různých denominacích. Společně s bývalým manželem také absolvovala Kurzy alfa. Život však plynul dál bez výrazných změn.

Pán Bůh je ale věrný, vyslýchá naše modlitby a pro každého má svůj čas. Ten Jarky nastal v osmdesátém roce jejího života. Po pádu v rehabilitačním zařízení a následném úrazu hlavy a zad, kdy se již loučila se životem, si uvědomila, že musí dát svůj život s Bohem do pořádku. K velké radosti nejbližších činila pokání, v modlitbě požádala o odpuštění hříchů, přijala Boží milost a vydala svůj život Pánu Ježíši Kristu.

V posledních letech se jí s nesmírnou láskou a obětavostí věnovala Míla Trnková, se kterou se seznámila v místě bydliště na Barrandově. Od každodenních návštěv s přípravou oběda, přes pravidelné procházky, až po čím dál častější převlékání. Míla ji také přivedla do smíchovského sboru CB, kde našla milé přijetí nejen mezi seniory. Dovolím si krátce citovat z Míliných vzpomínek: „Jaromíra, Jarka, Jaruška... mnozí z Vás si na ni vzpomenu. Usměvavá, nenápadná starší paní, vždy hezky upravená. Sedávaly jsme v neděli v prostřední řadě v předposlední lavici. Bydlely jsme obě na Barrandově blízko sebe, takže jsme na sebe čekávaly na zastávce tramvají a jely spolu do sboru. Někdy nás odvezl její syn Petr. Chodívala ráda na procházky v okolí Barrandova, pozorovala oblohu, jak létají letadla nebo v trávě kytičky, zvláště na jaře, když vše rozkvétalo. Vzpomínala na své kamarádky z mládí a na hezké chvíle z dětství. Ráda jsem ji poslouchala a ráda na ni vzpomínám.“

Zhoršující se stav degenerace makuly s perspektivou úplné slepoty a nutnost celodenní péče v souvislosti s postupující stařeckou demencí vedl k umístění maminky do domova pro zrakově postižené – na smíchovskou Palatu, kde strávila téměř přesně na den poslední dva roky života. I zde ji Míla věrně navštěvovala.

Maminky nejoblíbenější činností byly i zde procházky po překrásné zahradě, byť stále kratší a s častějšími přestávkami. Přes množící se výpadky paměti, včetně toho, že někdy nepoznávala ani nás nejbližší, téměř vždy věděla, komu vydala svůj život a kdo je jejím Spasitelem a Pánem.

A já se stále znovu raduji, že je již navěky v Jeho blízkosti.

syn Petr Dolejš

ZPRÁVY ZE STARŠOVSTVA

Výroční konference Církve bratrské se bude konat v sobotu **27. června 2020** ve Sboru Církve bratrské Praha 1 - Soukenická. Jedním delegátem pro Výroční konferenci CB 2020 za náš sbor je automaticky Jan Valeš jako správce sboru. Vzhledem k současné situaci jsme oslovili delegáty a náhradníky zvolené v předchozím roce, z nichž David Kašper a Jana Lešuková budou delegáty i pro letošní konferenci.

Vůči současné situaci jsme se rozhodli podat pozměňovací návrh Výroční konferenci Církve bratrské na zřízení **samostatného sboru** Církve bratrské v **Berouně od 1. 1. 2021** namísto původního návrhu od 1. 7. 2020. Důvodem je zejména to, že do konce června 2020 není v současných karanténních opatřeních možné připravit členské shromáždění, které by mohlo projednat způsob rozdělení movitého a nemovitého majetku sboru mezi smíchovský a nově vznikající berounský sbor a které by současně bylo přístupné pro všechny členy sboru.

Výroční členské shromáždění našeho sboru plánujeme na **20. září 2020**. Při Výročním členském shromáždění plánujeme projednat rozdělení nemovitého a movitého majetku mezi smíchovský a nově vznikající berounský sbor. V rámci tohoto členského shromáždění plánujeme také uskutečnit volbu staršovstva. Díky nedávno přijatému speciálnímu zákonu pro tuto mimořádnou dobu se totiž automaticky prodlužuje funkční období všech volených orgánů (tedy i našeho staršovstva). Takto prodloužené funkční období uplyne po třech měsících ode dne skončení mimořádných krizových opatření.

Volba místního **berounského staršovstva** se bude konat **13. září 2020**.

Ve sborovém domě ve Vrázově ulici byl **opravován byt ve 3. patře**. Částečně je nyní používán mládeží a částečně dvěma nájemníky.

V polovině května byl dodán zbytek **nových židlí** pro Velký a Malý sál. Celkově jsme tedy pořídili 197 nových židlí vč. několika kusů do rezervy.

V nově zakoupené nemovitosti v **Berouně** v ulici Na Tržišti byly uzavřeny dvě **nájemní smlouvy** s nájemníky, kteří tam nyní bydlí.

Další **jednání staršovstva** se bude konat **2. června 2020**.

Aleš Čejka

Paní Johnsonová si ještě nevšimla, že bohoslužby už nejsou online.

Svatý Schrödinger - zapomenutý apoštol

„Povstane Bůh a rozprchnou se jeho nepřátelé, na útěk se před ním dají, kdo ho nenávidí. (Ž 68, 2)

PRAVIDELNÁ SHROMÁŽDĚNÍ

	Smíchov	Beroun
Neděle	8:45 modlitební chvíle 9:30 shromáždění 18:00 modlitební chvíle první neděli v měsíci	9:30 shromáždění
Úterý	18:00 mládež	
Středa		19:00 biblická hodina
Čtvrtek	18:30 biblická hodina	16:30 dorost
Pátek	16:15 dorost	

Vydává: Sbor Církve bratrské v Praze 5, Vrázova 4, 150 00; tel: 257319839;

E-mail: smichov@cb.cz; www.cbsmichov.cz; č.ú.: 150416108/0300

E-mail Sborových listů: sborovelisty@centrum.cz

Na výrobě čísla se podíleli: Jitka Schlichtsová, Marcela Zelinková, Adam Wichterle a Ondřej Košťák

Uzávěrka čísla 7-8/2020: 19. 6. 2020